

I. From a Distance: Emor, a Parsha of Two Parts

1. The Dividing Line; The Bottom Line

ויקרא כב: לא-לב

ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יקוק
 ולא תחללו את־שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יקוק מקדשכם
 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יקוק

And you shall faithfully observe My commandments: I am Hashem

And you shall not profane My holy name, that I may be sanctified in the midst of
 the Israelite people— I am Hashem who sanctifies you,

I who brought you out of the land of Egypt to be your Hashem, I am Hashem

2. A Strange Deviation

ויקרא יט: א-ב

וידבר יקוק אל־משה לאמר
 דבר אל־כל־עדת בני־ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יקוק אלקיכם

And Hashem spoke to Moses, saying:

Speak to the entire assembly of the Children of Israel and say to them: I am
 Hashem your God.

תלמוד בבלי ערובין נד:

תנו רבנן, כיצד סדר משנה: משה למד מפי הגבורה. נכנס אהרן, ושנה לו משה פירקו, נסתלק
 אהרן וישב לשמאל משה. נכנסו בניו, ושנה להן משה פירקו. נסתלקו בניו, אלעזר ישב לימין
 משה, ואיתמר לשמאל אהרן. רבי יהודה אומר: לעולם אהרן לימין משה חוזר. נכנסו זקנים ושנה
 להן משה פירקו. נסתלקו זקנים, נכנסו כל העם ושנה להן משה פירקו. נמצאו ביד אהרן ארבעה,
 ביד בניו שלשה, וביד הזקנים שנים, וביד כל העם אחד. נסתלק משה ושנה להן אהרן פירקו.
 נסתלק אהרן שנו להן בניו פירקו. נסתלקו בניו, שנו להן זקנים פירקו. נמצא ביד הכל ארבעה.
 נסתלק משה ושנה להן אהרן פירקו. נסתלק אהרן שנו להן בניו פירקו. נסתלקו בניו, שנו להן
 זקנים פירקו. נמצא ביד הכל ארבעה.

The Sages taught :What was the order of teaching? Moses learned from the
 mouth of the Almighty. Aaron entered and Moses taught him his lesson. Aaron
 moved and sat to the left of Moses. [Aaron's] sons entered, and Moses taught
 them their lesson. [Aaron's] sons moved. Elazar sat to the right of Moses and
 Itamar to the left of Aaron. Rabbi Yehuda disagreed with the first *tanna* with

regard to the seating arrangements and said: Actually, Aaron would return to sit to the right of Moses. The elders entered and Moses taught them their lesson. The elders moved aside, and the entire nation entered and Moses taught them their lesson. Therefore, Aaron had heard the lesson four times, his sons heard it three times, the elders heard it twice, and the entire nation heard it once.

Moses then departed to his tent, and Aaron taught the others his lesson as he had learned it from Moses. Aaron then departed and his sons taught the others their lesson. His sons then departed and the elders taught the rest of the people their lesson. Hence everyone, Aaron, his sons, the elders and all the people, heard the lesson taught by Hashem four times.

רשי ויקרא יט:ב

דבר אל כל עדת בני ישראל. מלמד שנאמר פרה פרה פרה זו בהקהל מפני שרב גופי תורה תלויין בה (ספרא):

This (the addition of the words כל עדת בני ישראל) teaches us that this section was proclaimed in full assembly because most of the fundamental teachings of the Torah are dependent on it (Sifra, Kedoshim)

Role/Relationship

II. Snapshots of Sanctity

1. Agricultural Allowance

ויקרא יט: ט-י

ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט
 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יקוק אלקיכם

And when you reap the harvest of your land, you shall not reap all the way to the edges of your field or gather the gleanings of your harvest.

And you shall not pick your vineyard bare, or gather the fallen fruit of your vineyard; you shall leave them for the poor and the stranger: I Hashem, am your God.

2. Surging Morality

ויקרא יט:יד-יט

לא־תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יקוק
 לא־תעשו עול במשפט לא־תשא פני־דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך
 לא־תלך רכיל בעמִיך לא תעמד על־דם רעך אני יקוק
 לא־תשנא את־אחיך בלבבך הוכח תוכיח את־עמיתך ולא־תשא עליו חטא
 לא־תקם ולא־תטר את־בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יקוק
 את־חקתי תשמרו בהמתך לא־תרביע כלאים שדך לא־תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה
 עליך

You shall not insult the deaf, or place a stumbling block before the blind. You shall fear your Hashem: I am the HASHEM.

You shall not render an unfair decision: do not favor the poor or show deference to the rich; judge your kindred fairly.

Do not as go as a tale-bearer with members of your people. Do not profit by the blood of your fellow: I am HASHEM.

You shall not hate your kinsfolk in your heart. Reprove your kindred but incur no guilt on their account.

You shall not take vengeance or bear a grudge against members of your people. Love your fellow as yourself: I am HASHEM.

You shall observe My laws.

You shall not let your cattle mate with a different kind; you shall not sow your field with two kinds of seed; you shall not put on cloth from a mixture of two kinds of material.

3. At the Extreme

רמבם משנה תורה, הלכות יסודי התורה ה:

כל בית ישראל מצוין על קדוש השם הגדול הזה שנאמר (ויקרא כב לב) "ונקדשתי בתוך בני ישראל". ומזהרין שלא לחללו שנאמר (ויקרא כב לב) "ולא תחללו את שם קדשי". כיצד. כשיעמד עובד כוכבים ויאנס את ישראל לעבר על אחת מכל מצות האמורות בתורה או יהרגנו יעבר ואל יהרג שנאמר במצות (ויקרא יח ה) "אשר יעשה אותם האדם וחי בהם". וחי בהם ולא שימות בהם. ואם מת ולא עבר הרי זה מתחייב בנפשו:

במה דברים אמורים בשאר מצות חוץ מעבודת כוכבים וגלוי עריות ושפיכת דמים. אבל שלש עברות אלו אם יאמר לו עבר על אחת מהן או תהרג. יהרג ואל יעבר. במה דברים אמורים בזמן

שהעובד כוכבים מתכון להנאת עצמו. כגון שאנסו לבנות לו ביתו בשבת או לבשל לו תבשילו. או אנס אשה לבעלה וכיוצא בזה. אבל אם נתכון להעבירו על המצות בלבד. אם היה בינו לבין עצמו ואין שם עשרה מישראל יעבר ואל יהרג. ואם אנסו להעבירו בעשרה מישראל יהרג ואל יעבר. ואפלו לא נתכון להעבירו אלא על מצוה משאר מצות בלבד:

וכל הדברים האלו שלא בשעת הגזרה אבל בשעת הגזרה והוא שיעמד מלך רשע כנבוכדנצר וחבריו ויגזר גזרה על ישראל לבטל דתם או מצוה מן המצות. יהרג ואל יעבר אפלו על אחת משאר מצות בין נאנס בתוך עשרה בין נאנס בינו לבין עובדי כוכבים:

כל מי שנאמר בו יעבר ואל יהרג ונהרג ולא עבר הרי זה מתחייב בנפשו. וכל מי שנאמר בו יהרג ואל יעבר ונהרג ולא עבר הרי זה קדש את השם.

The entire house of Israel are commanded regarding the sanctification of [Hashem's] great name, as [Leviticus 22:32] states: "And I shall be sanctified amidst the children of Israel." Also, they are warned against desecrating [His holy name], as [the above verse] states: "And they shall not desecrate My holy name." What is implied? Should a gentile arise and force a Jew to violate one of the Torah's commandments at the pain of death, he should violate the commandment rather than be killed, because [Leviticus 18:5] states concerning the mitzvot: "which a man will perform and live by them." [They were given so that] one may live by them and not die because of them. If a person dies rather than transgress, he is held accountable for his life.

When does the above apply? With regard to other mitzvot, with the exception of the worship of other Hashems, forbidden sexual relations, and murder. However, with regard to these three sins, if one is ordered: "Transgress one of them or be killed," one should sacrifice his life rather than transgress.

When does the above apply? When the gentile desires his own personal benefit - for example, he forces a person to build a house or cook food for him on the Sabbath, he rapes a woman, or the like. However, if his intention is solely to have him violate the mitzvot, [the following rules apply:] If he is alone and there are not ten other Jews present, he should transgress and not sacrifice his life. However, if he forces him [to transgress] with the intention that he violate [a mitzvah] in the presence of ten Jews, he should sacrifice his life and not transgress. [This applies] even if [the gentile] intended merely that he violate only one of the [Torah's] mitzvot.

All the above [distinctions] apply [only in times] other than times of a decree. However, in times of a decree - i.e., when a wicked king like Nebuchadnezzar or his like will arise and issue a decree against the Jews to nullify their faith or one of the mitzvot - one should sacrifice one's life rather than transgress any of the other mitzvot, whether one is compelled [to transgress] amidst ten [Jews] or one is compelled [to transgress merely] amidst gentiles.

If anyone about whom it is said: "Transgress and do not sacrifice your life," sacrifices his life and does not transgress, he is held accountable for his life. When anyone about whom it is said: "Sacrifice your life and do not transgress," sacrifices his life and does not transgress, he sanctifies [Hashem's] name.

4. Bringing it Home

תלמוד בבלי יומה פו.

. אביי אמר, כדתניא: "ואהבת את ה' אלהיך", שיהא שם שמים מתאהב על ידך. שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו — אשרי אביו שלמדו תורה, אשרי רבו שלמדו תורה. אוי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמדו תורה — ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו. עליו הכתוב אומר: "ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר". אבל מי שקורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ואין משאו ומתנו באמונה, ואין דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו — אוי לו לפלוני שלמד תורה. אוי לו לאביו שלמדו תורה, אוי לו לרבו שלמדו תורה. פלוני שלמד תורה — ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכוערין דרכיו, ועליו הכתוב אומר: "באמור להם עם ה' אלה ומארצו יצאו".

Abaye said: As it was taught in a *baraita* that it is stated: "And you shall love the Lord your Hashem" (Deuteronomy 6:5), which means that you shall make the name of Heaven beloved. How should one do so? One should do so in that he should read Torah, and learn Mishna, and serve Torah scholars, and he should be pleasant with people in his business transactions. What do people say about such a person? Fortunate is his father who taught him Torah, fortunate is his teacher who taught him Torah, woe to the people who have not studied Torah. So-and-so, who taught him Torah, see how pleasant are his ways, how proper are his deeds. The verse states about him and others like him: "You are My servant, Israel, in whom I will be glorified" (Isaiah 49:3). But one who reads Torah, and learns Mishna, and serves Torah scholars, but his business practices are not done faithfully, and he does not speak pleasantly with other people, what do people say about him? Woe to so-and-so who studied Torah, woe to his father who taught

6

OU Pshat in the Parsha 2025-2026

Rabbi Shmuel Goldin

rgoldin@ahavathtorah.org

him Torah, woe to his teacher who taught him Torah. So-and-so who studied Torah, see how destructive are his deeds, and how ugly are his ways. About him and others like him the verse states that the gentiles will say: "Men said of them: These are the people of the Lord, yet they had to leave His land" (Ezekiel 36:20). Through their sins and subsequent exile, such people have desecrated the name of Hashem.